

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

LAGAN I VINTERSKRUD. — FOTO. J. HAMMAR, LAHOLM.

22:DRÄ ÅRG.

DEN 20 FEBRUARI 1921

N:o 21

Efter porträtt.

J. Franzen.

Kliché: Guds Ritbyrå & Klichéanstalt, Gbg.

JÖNS FRANZÉN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En av vår centrala folkskoleförvaltnings ledande och mest nitiska på samma gång som mest framgångsrika krafter, kanslirådet och chefen för k. eklestastikdepartementets byrå för ärenden rörande folkskoleundervisningen fyller den 28 februari sextiofem år.

Jöns Franzén har i likhet med ett flertal av vår folkskolas övriga framstående män utgått ur bondeklassen. Född i Hurfva församling i Skåne den 28 februari 1856 är han son till lantbrukaren därstädes Frans Jönsson och hans maka Anna Knutsson. Efter att vid 20 års ålder ha avlagt en synnerligen vacker avgångsexamen från folkskolelärareseminariet i Lund kom han till en början till Stockholm, där han tjänstgjorde dels som e. o. folkskollärare, dels som lärare vid Tekniska skolan. Redan 1877 återvände han emellertid till Lund som ordinarie folkskollärare och vann under de nära tre årtionden (t. o. m. 1905), han som sådan var verksam, anseende som en av icke blott stiftsstadens, utan hela stiftets förnämsta pedagoger. Hörande till den lyckliga kategori av människor, som synes finna tid till allt utan att bli vare sig överansträngda eller ens uttrötade, fann han här tillfälle att dessutom icke blott förkovra sitt vetande, utan jämväl ställa sin rika kraft till varjehanda andra bildningsanstalters tjänst. År 1884 avlade han sålunda efter grundliga självstudier mogenhetsexamen och fortsatte därefter att draga gagn av den akademiska undervisningen i så olika ämnen som latin, matematik och fysik, teoretisk och praktisk filosofi förutom det att han förvärvade sig en utbildning till slöjdlärare (vid Näås och annorledes), som satte honom i stånd att öppna den första för studenter tillgängliga slöjdundervisningen i Lund och än vidare att i sjutton år (1878—1905) med erkänd framgång tjänstgöra som slöjdlärare vid Lunds folkskollärareseminarium: på slöjdundervisningens område har han även uppträtt som författare med skrifterna om "Slöjden såsom undervisningsmedel" (1889) och "Bidrag till snickerislöjdens metodik".

Den lyckliga förening av teoretisk och praktisk läggning, varom denna utvecklingsgång bär vittne, hör över huvud taget till Franzéns mest karaktäristiska egenskaper. Just denna förening var det helt visst, som mycket bidrog till att göra honom till en så skicklig pedagog. På ett ounderbart sätt förstod han att ställa sina teoretiska insikter såväl som sina praktiska erfarenheter i sin pedagogiska verksamhets tjänst. Man får ett starkt intryck därav, när man tager del av de föreläsningar om uppfostran han år 1893 höll vid en fortbildningskurs för folkskollärare i Lund, vartill de skånska landstingen anslagit medel, föreläsningar, vilka han sedan utgav i tryck under titeln "Psykologisk-pedagogiska fragment". Att han här ser de pedagogiska spörsmålen huvudsakligen från psykologisk synpunkt beror, säger han, "på den genom erfarenheten förvärvade och alltmera stadgade övertygelsen, att ingenting är till den grad ägnade att klara blicken och stegra intresset för lärarens kall, som psykologiska studier och psykologiska iakttagelser, på samma gång som dessa hava en synnerlig förmåga att hålla oss på vakt gent emot de siren-toner, som på slentrianens lugna bädd vilja vagga oss till ro". Av dessa siren-toner har Franzén själv med sina djupa psykologiska intressen aldrig haft något att befara. Oavslätt har han varit verksam för att utbilda sig själv, oavslätt för att höja även sina kollegers daglighet för deras kall i den folkskola, åt vilken han skänkt sitt varma hjärtas hela kärlek. Det är ej heller på politiska eller sociala grunder Franzén även för sin del uppställt kravet på folkskolans omdaning till primär bottenskola. Den bergfasta grund, varpå han, som aldrig varit politiker, utan endast pedagog, bygger detta krav är den enkla

sanningen, att hela vårt skolväsen måste byggas "på antropologisk grund", på naturenlighet, om vi vilja skörda någon god frukt av uppfostringsarbetet. Denna grundsats sökte han genomföra även i detaljer: i kravet på en glad sinnesstämning över småskolans arbete, i fordran på, att folkskolans undervisning skulle vara sådan, att den väckte lust till fortsatt utbildning, i sitt hävdande av kroppsarbetets och de praktiska synpunkternas berättigande i skolan, i yrkandet på hjälpklasser och hjälpskolor för psykiskt efterblivna barn. För detta och annat utvecklade Franzén under sin folkskolläretid en outtröttlig verksamhet.

Med år 1905 inträdde en ny ära i den svenska folkskolans utvecklingshistoria, markerad å ena sidan genom införandet av en mera fackmannamässig folkskoleinspektion, å andra sidan genom Fridtjuf Bergs övertagande av eklestastikministerposten. Franzén kallades nu att vara folkskoleinspektör i Södermanlands län och följande år till sakkunnig hos den då tillsatta folkundervisningskommitté, som skulle uppdraga nya riktlinjer både för lärareutbildningen och för folkskolans fortsatta utveckling, icke minst i praktisk riktning. Tre år senare blev han sekreterare hos samma kommitté och författade i denna egenskap stora delar av dess digra betänkande, bl. a. redogörelsen för lärareutbildningen i utlandet, historiken över folkskoleinspektionen i Sverige och redogörelsen för fortsättningskolans tidigare öden i vårt land. Vid Fridtjuf Bergs förnyade övertagande av eklestastikministerportföljen inträdde Franzén även som ledamot i kommittén och det är icke svårt att skönja mycket både av hans anda och hans hand även i de delar av nämnda betänkande, för vilket kommittén kollektivt bär ansvaret. Franzén hade i själva verket lyckan att i detsamma se ett flertal av de idéer och önskemål, för vilka han under årtal kämpat, erkända och bragta inom räckhåll för förverkligande.

När detta kommittéarbete nalkades sitt slut, förmäddes Franzén 1913 att till en början som extra byråchef och snart (1917) även som ordinarie kansli-råd helt ägna sina krafter åt den centrala folkskoleförvaltningen i eklestastikdepartementet. Vad han som sådan utträttat, undandraget sig till största delen offentlighetens blickar, men det är allmänt bekant, att han av alla skiftande eklestastikministrar blivit lika högt uppskattad. Hans väsens grundegenskaper: gedigenheten hos hans sakkunskap, hans flärdfräna öppenhet, hans redbara trofasthet, hans aldrig tröttnande tjänstvillighet mot alla, som söka hans biträde, och hans oföränderligt ljusa och goda blick på människorna och livet hava på hans nya plats i k. m:s kansli förvärvat honom lika mycken aktning och vänskap som tidigare i universitetsstadens folkskola och i hans södermanländska inspektionsdistrikt.

I Sveriges allmänna folkskolläreförening är det endast naturligt, att man i vidsträckt omfattning begagnat sig av Franzéns förmåga och tjänstvilliga intresse. Under en lång följd av år (1896—1915) var han ledamot av föreningens centralstyrelse och år 1913 innehade han vice ordförandeskapet i densamma. På olika sätt har han även direkt och praktiskt verkat för folkskollärarekårens fortsatta utbildning; sålunda bl. a. genom en år 1900 av honom redigerad förteckning å pedagogisk litteratur för lärarebibliotek och genom ett mångårigt redaktörskap för den serie förtäfliga "Pedagogiska skrifter", som utgivits genom Sveriges allmänna folkskolläreförenings försorg. På hans sextioårsdag kallade föreningen honom och till sin hedersledamot under uttalande av sitt varma tack till honom för det hängivna framgångsrika arbete för den svenska folkskolan och dess lärarekår han under tjugu år utfört. Säkerligen kommer detta tack att i år än ytterligare understrykas.

Den skandinaviska livsmedelskommissionen har varit samlad i Kristiania i o. för överläggningar. Kommissionen skall slutgiltigt behandla dels utkastet till lag om livsmedlens beredning och försäljning, dels ett utkast till bestämmelser rörande ett stort antal livsmedel i fråga om hur de skola vara sammansatta för att gå under en viss beteckning o. s. v. Det är en utomordentligt viktig lag, som sålunda förberedes. Den kommer att innebära en garanti för att livsmedlen saluföras i rent, friskt och oförfalskat skick samt att handeln i sin helhet sker under redbara former. Stor betydelse tillmättes även det förhållandet att lagen kommer att innehålla likartade bestämmelser för alla de tre skandinaviska länderna.

Till bild å sid. 326.

Guðmunder Kambans tragedi "Vi mördare", som den 10 februari hade premiär på Dramatiska teatern är ett modernt äktenskapsdrama i tämligen nära släktskap med Strindbergs mäst uppsakande tragedier. Det

20 Februari 1921 Lösnummer 35 öre
HVAR 8 DAG
 •ILLUSTR• •MAGASIN•

Kliché: Goës, Gbg.

OMSLAGSVIGNETTEN TILL FÖRELIGGANDE N:R 21.

I brun dubbelton-färg.

En vacker porträttstudie av den unga operetsångerskan fröken Margit Rosengren efter fotografi av G. Hård i Stockholm den skicklige efterträdaren till John Hertzbergs ansedda atelier.

handlar om en till ytterlighet depraverad, ansvarlös och lögnaktig hustru och en man av helt motsatt och ädel karaktär, som förgäves söker fly undan den orena atmosfär hon omger honom med, men som icke kommer undan förrän han i överilning tvingats att döda henne. Det vill säga, detta stycke behandlar egentligen bara själva upplösningen av det trista äktenskapsdramat men bakom de tre akternas jämna och ihärdiga gräl anar man nogsam de bakomliggande långa årens tröstlösa misshälligheter. Stycket är så till vida märkligt som det visar Kamban från en alldeles ny sida som dramatisk författare. Förut har han ju knappast lämnat den isländska miljön i de ämnen han valt för sina pjäser. "Vi mördare" utspelas i New York, något som för övrigt inte har den ringaste betydelse för handlingens gång, den kunde vara förlagd till ungefär vilken plats på jordklotet som helst. De båda huvudrollerna, mannen och hustrun, utfördes vid framförandet i Stockholm av Tore Svennberg och Hilda Borgström,

av den förra något torrt och onyanserat, av den senare i varje fall mycket smidigt och trovärdigt.

**BLIV MED-
ARBETARE I
HVAR 8 DAG!**

Skriv aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd vad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier för dagen.

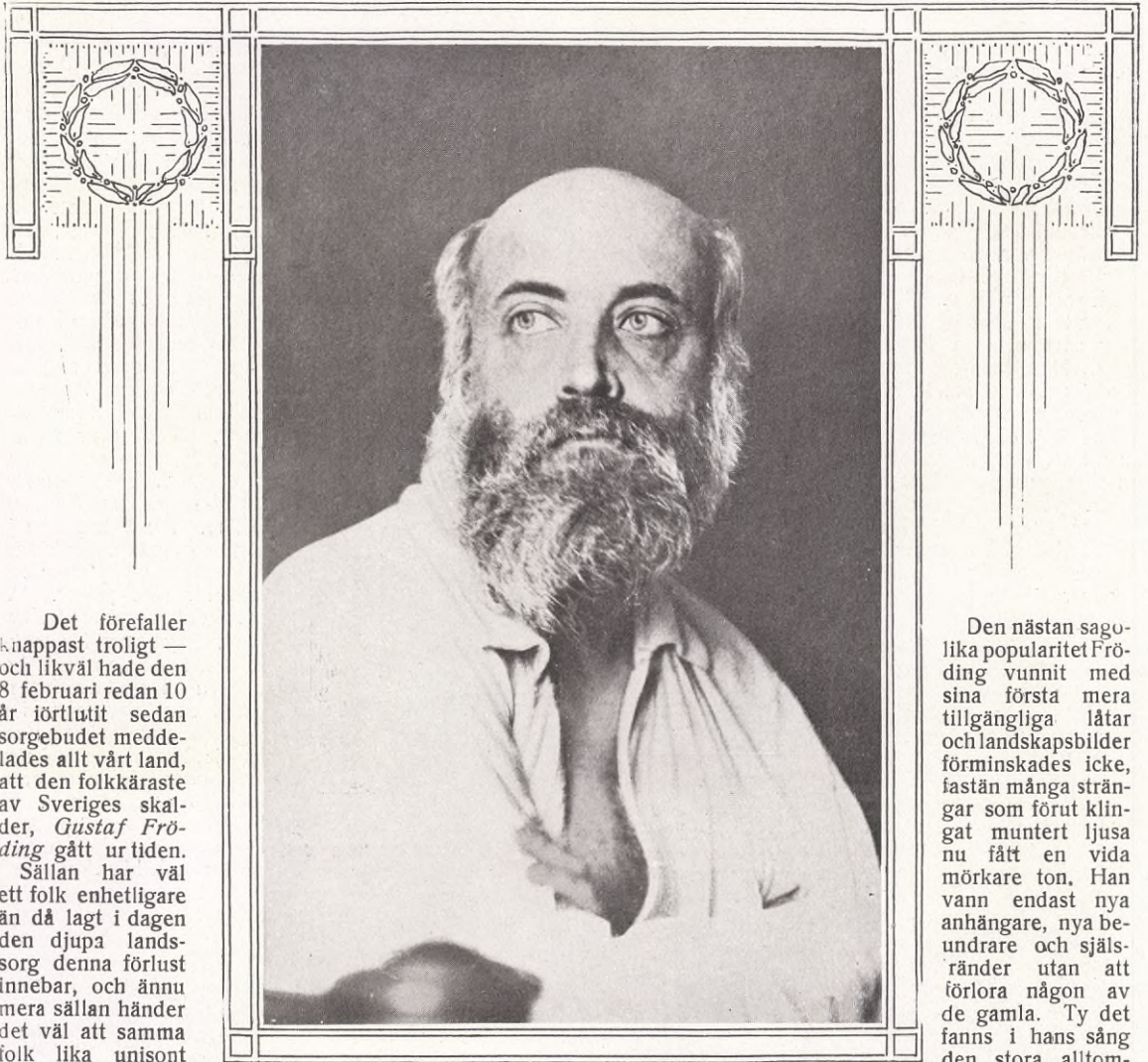

Efter fotografiska

Kliché: Goës Rithyrä & Klichéanstalt, Gbg.

DEN SKANDINAVISKA LIVSMEDELSLAG-KOMMISSIONEN SAMLAD I KRISTIANIA.

Fr. v. sittande: Stadsfysikus Bentzen, Kristiania, Medicinrådet Bissmark, Stockholm, amtmann Lundbye, Sönderborg (ordförande i den danska delegationen), expeditionschef Boye, Kristiania, (ordförande i den norska delegationen), rådmannen Kant, Uppsala, (ordförande i den svenska delegationen). — Stående: Jur. d:r Berglund, Stockholm, civiling. d:r Sondén, Stockholm, professorn d:r Schmidt-Nielsen, Trondhjem, laboratorie-föreståndare Jörgensen, Köpenhamn, professorn d:r Fridericia, Köpenhamn.

Det förefaller knappast troligt — och likväl hade den 8 februari redan 10 år iörtlutit sedan sorgebudet meddelades allt vårt land, att den folkkäraste av Sveriges skaldar, *Gustaf Fröding* gått ur tiden.

Sällan har väl ett folk enhetligare än då lagt i dagen den djupa landsorg denna förlust innebar, och ännu mera sällan händer det väl att samma folk lika unisont samlas för att fira 10-årsminnet av samme diktares dödsdag.

Men detta har hänt med Gustaf Fröding. Ingenting kan bära ett mera levande vittnesbörd om vad hans sång betytt och ännu i dag betyder för Sveriges folk än detta.

Denne diktare, som så länge i uppriktig ödmjukhet och tvivel om sitt kall tvekade inför ett ofentligt framträdande, hade knappast tagit detta steg, förrän en hel nations famn stod vidöppen för att mottaga honom. Han hälsades som en folkskald, en vissångare av Guds nåde. Från hans Guitarr och Dragharmonika flödade en mängd sångbara, lustiga visor och låtar, varibland isynnerhet hans bekanta "Farväll" i ett slag blev en ryktbar riksslagdänga, som lockade hela vårt land att le. Men tillsvidare levde han endast på folkets tunga. Med sina följande diktsamlingar, Nya dikter och Stänk och flökar sjöng han sig in i folkets hjärta. Här utvecklades i underbar skönhet och fullhet nya, aldrig förut förnumna toner — skönjdes en högre, en livserfarnare och djupare personlighet. Guitarren och dragharmonikan hade blivit en hel orkester, vars mäktiga tonflöden nådde så långt fura susar och våg slår i vårt land.

Den nästan sagolika popularitet Fröding vunnit med sina första mera tillgängliga låtar och landskapsbilder förminskades icke, fastän många strängar som förut klingat muntert ljusa nu fått en vida mörkare ton. Han vann endast nya anhängare, nya beundrare och själsränder utan att förlora någon av de gamla. Ty det fanns i hans sång den stora alltomfattande mänsklighet, som ger något åt alla och förstår allt. Från första

Klubbens Guds Rithyrå & Klubbkonstall, Gbg.
 Det säkerligen vackraste porträtt av den store skalden från hans senaste tid.
 Förut återgivet i H. 8. D. årg. XII: 21.

sidan till den sista i hans produktion finns icke en trång känsla eller tanke. Han var en god och ödmjuk människa i ordets vackraste bemärkelse — en naturvarelse i ordets djupaste. Hans gudagåva som sångare var honom medfödd, och han förhävde sig icke mera däröver än över sin hand eller fot. Han mottog framgångarna utan övermod, och kanske nästan utan tilltro. Att dikta var hans själs lidelse, och han drev denna lidelse till den högsta konstnärlighet vår poesi känner. Ty han arbetade, han filade som få, och ur virtuost och rytmiskt synpunkt voro honom säkerligen inga språkets medel främmande. Men ur konstmässighet allena uppstår intet levande verk. Det är den ständiga och intima närvaron av hans personlighets ande och eld, som gör oss hans diktning så älskad, så omistligt kär. Han är sig själv i sitt ord. Det är efter sådana andliga oaser ett folk törstar. Han har befriat många stämningar, tankar, känslor, skönhetsvärden ur vårt nationella väsen och lyft dem till en oförgänglig poetisk syn.

Hans produktion är kvantitativt icke stor — men klalativt och i förhållande till den tidrymd, varunder

GUSTAF FRÖDINGS BYST AVTÄCKES Å DJURGÅRDEN

Fotos G. Hårvä, Stockholm. Klische: Bengt Silfversparre.
AVTÄCKNINGEN AV EFIC RAPHAEL-RÅDBERGS BYST AV SKALDEN — se n:r 18 — å Djurgården i Stockholm avsedd att äga rum på tioårsdagen av hans död d. 8 febr. med framf. t. d. 13 febr. Överst t. v.: Studenttåget med fanor och standar anländer; t. h.: Svenska Akademiens sekreterare d:r E. A. Karlfelt talar vid den oavtäckta bysten. Nederst t. v.: Studentsången efter bystens avtäckande.

äga samma makt över varje klappande hjärta inom Sveriges landamären.

Avtäckandet av Frödingsmonumentet, vilket, utfört av skulptören Eric Rafael-Redberg, rests vid Gröndal på Djurgården,

ägde rum den 13 febr. under värdiga och ansäende former. Vid den kulle, där den ståtliga hermen fått sin plats, hade vid tiden för avtäckningen samlats ofantliga människoskaror. Närmast monumentet vars piedestal pryddes av Frödingskommitténs jättekrans av gran och lager placerades Stock-

För fotograf. Klische: Göta, Gbg.
PROFESSOR T. F. TROELS-LUND.
F. 1840. † 12 febr. (Se årg XXI: 49).
Text å sid. 335.

den tillkommit, överväldigande. På tio år tömmer han alla sina rika källor. Hans sång ljuder nu stundom avlägsnare och tystnar slutligen alldeles. Självt har han fördjupat sig i enslighetens snår, försjunken i tankar vid den fjärrankällas brädd, vari blott evigheten speglar sin bottenlösa ljusrymd.

När världen en dag ånyo fick skåda hans bild — densamma som H. 8. D. här invid infört och som utgör förebilden till Richard Berghs storslagna porträtt från skaldens sjukläger — studsade den ofrivilligt. Om vilken sällsam och gripande utveckling förtäljde den icke! Vad ligger ej allt i detta mäktiga profethuvud, som med en helleniskt ljus tillförsikt tyckes höja sin hjässa ur den sorgenatt, som blev hans öde, högt upp mot de stjärnor, som hela hans liv igenom utgjorde hans längtan. Ett segrande, ett vördnadsbjudande diktaröde, som innan det fullbordades givit nationen de härliga skatter i arv, vilka som få älskats och anammats, och som i dag såsom för tio år sedan

Forts. å sid. 335.

KRONBORGS SLOTT, "HAMLET'S" KLASSISKA MARK.

Uppföres en sommarafton på Kronborgs slott. Bilden är tagen å en av slottets gamla bastioner och visar scenen när Hamlet möter sin faders vdrad.

KRONBORGS SLOTT ått Shakespeares förlade handlingen i "Hamlet".

Kronborgs slott och fästning vid Helsingör skall nu genomgå den sista metamorfosen i sin växlingsrika tillvaro. Den åldriga byggnaden skall nämligen förvandlas från militärskola till museum.

Redan under medeltiden låg på platsen ett slott, Krogen. År 1574 påbörjade konung Fredrik II en ombyggnad av detsamma, och tre år senare befallde han att namnet Krogen skulle utbytas mot Kronborg. Bland tillbyggnaderna voro en slotts kyrka, invigd 1589, och en stor praktfull riddersal. Golvet i den sistnämnda utgjordes av marmor och väggar pryddes av icke mindre än 111 porträtt i naturlig storlek av tidigare regerande danska konungar. En del av dessa porträtt finnas ännu i behåll, införlivade med nationalmuseets i Köpenhamn konstsamlingar. Byggherren Fredrik II liksom även hans efterträdare vistades tidvis på slottet till vilket minnet om lysande hovlester är knutet. Hösten 1629 härjades byggnaden av en våldel, vilken lämnade knappast mer än murarne kvar. Christian IV lät återuppföra slottet om än icke i alldeles samma stök som förrit, och nedlade betydande summor på en praktfull inredning. De fästningsanläggningar, som redan Fredrik II påbörjat, utvidgades och för-

Fortf. å sid. 335.

GRÄVNING I OCH FÖR UNDERSÖKNING I "ORMGROTTAN" I HAGAPARKEN, med anledning av en där funnen dödskafe. — Pressfoto. — Klische: Kem. A.-B. Bengt Sjöferreparre, Sthlm.—Gj.

Ett hemskt fynd har i dagarna gjorts ute i Hagaparken utanför Stockholm i det ett par pojkar i en avloppstrumma därstädes funnit en i isen fastfusen dödskafe med ett märke efter skott-sår, härrörande från ett finkalibrigt vapen. Fyndet överlämnades omedelbart för undersökning till professor Einar Lönnberg å Naturhistoriska riksmuseet, som konstaterade att skallen måste vara efter en tämligen ung man och antagligen legat i jorden en relativt kort tid.

VARGJAKT I JÄMTLAND. En flock om 15 stycken varjor ha i uppehållit sig i Föllinge och omvänd och av dem ha 4 dödat. Vår bild visar Paul Enarson med en av honom och E. Mattson skjuten best. — Foto. Enarson, Munkflohögen. Klische: Gies, Gj.

Text å sid. 330.

Genom polisens försorg öppnades avloppstrumman, varefter man i leravlagringarne därstädes fann skelettet av en mänsklig bål samt en del andra skelettdelar, illa medfarna klädespersedlar, några småsaker, som den döde i livstiden antagligen burit på sig samt slutligen en revolver.

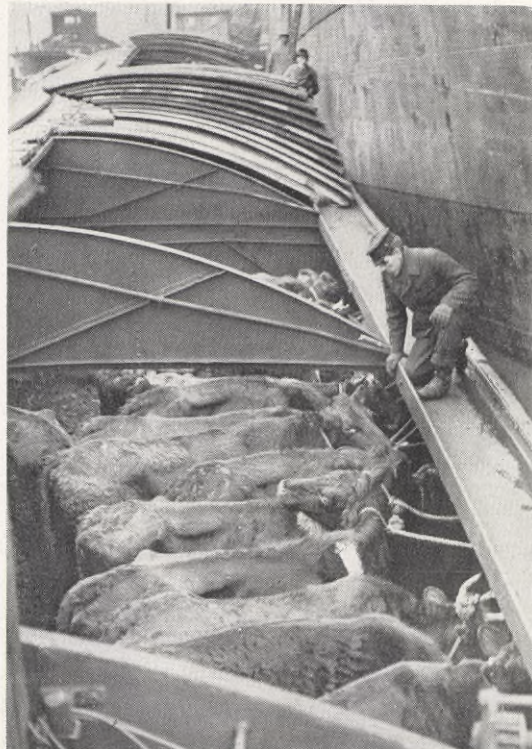
Den sakkunniga undersökning det hemiska fyndet underkastats har givit vid handen, att antagligen ett självmord förelagat och att den döde varit en yngre man. Tiden för dramat har icke kunnat fastställas.

*

Den amerikanska hjälperksamheten till förmån för Tyskland har utfunnit en synnerligen god metod att bringa understöd, där det som allra bäst behöves. Den 8 febr. anlände till Bremen en amerikansk ång-

are "Westtarrow", medförande omkring 750 amerikanska mjölkkor, avsedda att tilldelas barnhem, samt rekreations- och ålderdomsanstalter. Korna, som tillhöra American Dairy Cattle Company, försäljas icke utan förbli amerikansk egendom vilket även är fallet med dess avkomma, och uthyras till de ifrågavarande inrättningarne. Hyran är den lägsta tänkbara, 1 mark pr djur och år. Genom denna anordning kunna mjölkorna och deras kalvar icke av innehavarne säljas eller slaktas liksom de ej håller kunna tagas i beslag av annan makt.

Ångaren "Westtarrow" färd över Atlanten var stormig och tog 18 dagar i anspråk. Djuren sköttes av 28 farmaresöner från Kansas och Texas, vilka medföljde på färden.

Fjör fotoografi.

Klische: Bengt Sjöferreparre.

FÖRENTA STATERNAS VACKRA HJÄLP TILL TYSKLANDS BARN. En hel båtlast med mjölkkor ankommer till Bremen.

Det var efter ett långt och grundligt förarbete *Lorensbergsteatern* i Göteborg beslutat framföra sitt största program under denna säsong, Shakspears mäktigaste och vid sidan av Macbeth mörkaste sorgespel *Kung Lear*. Premiären ägde rum den 9 februari inför en till sista plats fulltalig och under skådespelets gång alltmera gripen publik.

Ingen teologisk utläggning av det fjärde budet kan verka kraftigare och mera väckande än denna historia om den åldrige konungen, som i plötslig vrede mot sitt yngsta älsklingsbarn åt sina två äldre och trolösa döttrar bortskänker krona och makt för att sedan av dem lönas med den svartaste otacksamhet. Driven till det yttersta, en hemlös och fridlös gubbestalt, växer han upp till en kvalfull skapnad, till en den olyckligaste bland olyckliga — konungen berövd land och krona, fadern förvägrad barnahjärtats ömhet och omsorger.

Titelrollen innehades av hr *Lars Hansson*. Med de högsta förväntningar motsågs denne utomordentlige karaktärsskådespelares tolkning av kung Lears roll. Måhända blev densamma hans hittills betydelsefullaste skapelse. Varje ord från konungens egen eller hans omgivningens mun, som kan belysa och gjuta denna karaktär i ett stycke var på det

Forts. å sid. 334.

"KUNG LEAR" på Lorensbergsteatern i Göteborg. Scen ur 1:a akten med herr Lars Hansson i titelrollen; nederst t. v. å bilden herr Gabriel Alw som Narren. — (Foto. Allard, Gbg) — Klische: Coës, Öbg.

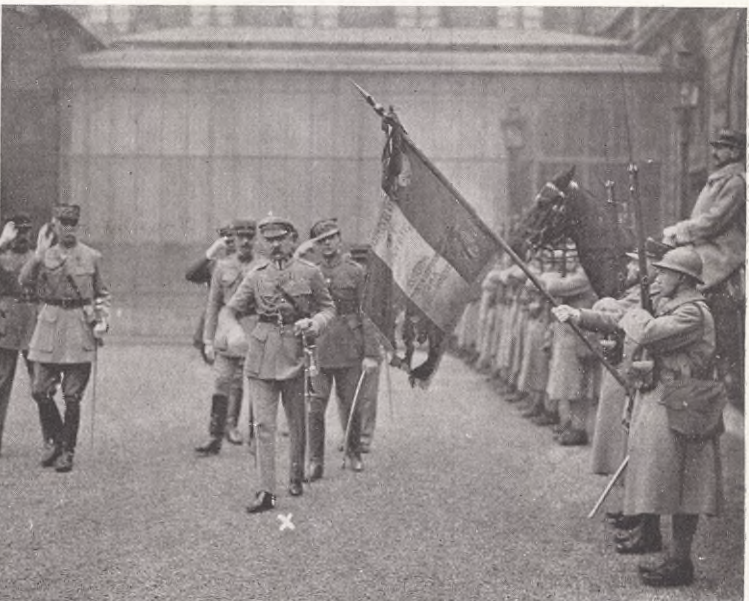

Foto. Almborg & Preinitz, Sthlm.

"VI MÖRDARE" PÅ K. DRAMATISKA TEATERN. Fr. v. Fröken Hilda Borgström (mrs Norma Mc Intyre), fru Maria Schildknecht (mrs Lilian Dale), fru Tyra Zanderholm (miss Susan Dale), herr Tore Svännberg (Ernest Mc Intyre). — Text å sid. 323.

Klische: Coës Rithörå & Klischeanstalt, Öbg.

POLENS RIKSFÖRESTÅNDARE I PARIS.

Överst t. v.:
MARSKALK
PILSUDSKI, efter
porträtt taget i Pa-
ris i dessa dagar.

T. h.: MARSKAL-
KEN AVLÄGGER
BESÖK HOS RE-
PUBLIKENS
PRESIDENT.
Framför heders-
kompaniet i
Elysée-palatset.

Nederst:
MARSKALKEN(?)
MOTTAGES
HÖGTIDLIGEN Å
STADSHUSET;
2. president Mille-
rand; 3. konsej-
president Briand.

Rjter fotografier.

Kliche: Goes Bildbyrå & Klischeestall, Gbg.

Polens riksföreståndare, marskalk-presidenten Pilsudski, åtföljd av polska utrikes- och krigsministrarna, furst Sapieha och general Sosnkovski, anlände den 3 febr. till Paris, där han fick ett lysande mottagande med alla de officiella hedersbetygelser, som tillkomma honom i egenskap av statsöverhuvud. Den franska pressen hyllade presidenten som den polske frihetshjälten och outröttlige förkämpen för det fransk-polska samförståndet. Vid en av president och madame Millerand till åra för Pilsudski givna diner växlade de båda statsöverhuvudena betydelsefulla skåtal, i vilka de gävo uttryck åt sina önsningar om ett ännu innerligare förbund mellan Frankrike och Polen, vari de sågo en lycka och trygghet för de egna landen liksom en den starkaste fredsgaranti för hela Europa.

Polens nyvunna statliga självständighet, sammanfogandet av det sönderlämnade riket, vars olika delar övergått i de tre omgivande stormakternas ägo och efter hand syntes assimileras av dem är ett mänsklig förmåga vida överstigande gigantiskt verk, möjligt endast under de exceptionella förhållanden världskriget skapat.

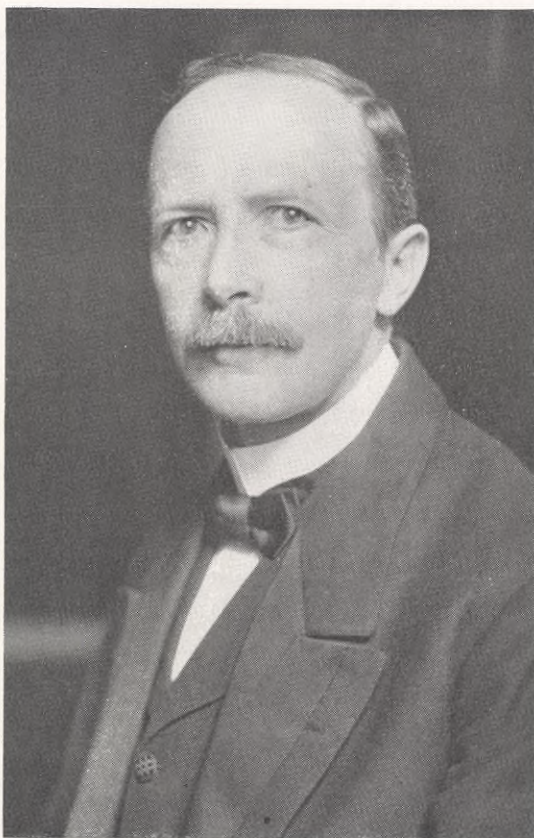
Den polska nationalistiska rörelsen, beundransvärd genom sin uthållighet, sin trossvissa hänförelse, bidade sin tid, och när det

kämpat tillsammans med fransmännen, men förhållandena för-
bjödo det, och det blev i stället till Österrike de anslöto sig för
att kämpa mot den ena av sina arvfjender, Ryssland. Polackarne
stredo med stor bravur, tyskarne krossade de ryska häärarne, och
den 12 dec. 1916 höll Pilsudski sitt intåg i Warschau, mottagen
med hänförelse av befolkningen. Ett oavhängigt Storpolen med
berriande även av de tyska och österrikiska landsdelarne kunde
emellertid vinnas endast med ententens hjälp och Pilsudski
sökte anknytning till västmakterna sommaren 1917. De tyska
myndigheternas misstankar väcktes och fångelsens dörr slöts
om Pilsudski. Ententens seger återgav honom dock friheten, och
i nov. 1918 trädde han i spetsen för polska regeringen, först som
diktator, sedan som president, en ställning som han bibehöllit
under de fruktansvärda yttre och inre stormar som rasat över
landet. Sin undergång nära var Polen vid de ryska bolschevik-
härarnes anstormning. Det var genom fransk hjälp marskalk
Pilsudski i denna stund av högsta nöd lyckas rädda sitt land
och det är också hos Frankrike han genom sin nu avlagda visit
söker ett stöd för den farofyllda framtid Polen går till mötes.

BLIV MEDARBETARE I HVAR 8 DAG

Den tyska riksregeringen har, dels av Paris-konferensen, dels av engelska regeringen erhållit inbjudan att sända delegerade till den entente-konferens i London, som öppnas den 1 mars, och vid vilken ett slutgiltigt ordnande av de ännu svävande fredsfrågorna skall äga rum. Den tyske utrikesministern *Simons* har meddelat, att den tyska regeringen mottager inbjudningen under förutsättning att konferensens förhandlingar utsträckas även till de förslag Tyskland har under utarbetning. — Dessa förslag, motförslag till de av Paris-konferensen träffade bestämmelserna i tyska skadestandsfrågan, utarbetas

Vidst. bild: WALTHER SIMONS, Tysklands utrikesminister, vilken skall företräda sitt land vid den förestående och för de svävande frågorna mellan Ententen och Tyskland avgörande konferens i London. *Simons* öppna, hederliga och kloka uppträdande har vunnit allmänt erkännande t. o. m. av Ententens statsmän.

f. n. av ett tillsatt utskott, omfattande representanter för Tysklands handel, industri, finansvärld, jordbruk och sjöfart samt för de tyska arbetarne.

Tyskland kommer att på Londonkonferensen företrädas av utrikesminister *Simons* och finansminister *Wirth*.

*

Till bild å sid. 327.

Vargarna förekomma i vinter i ovanligt stor mängd i Jämtland. Särskilt är detta fallet inom de mer avlägsna och glest befolkade länsskapsdelarne, men även till tätt bebodda trakter våga sig djuren fram i stora skaror och visa sig därvid överraskande orädda. Vägfarande följas sålunda på nära håll av vargflockar, som icke sluta förföljandet förrän framme vid byarne. Vid ensligt liggande gårdar våga sig gräben fram ända till husknutarne. För att befria sig från inkräktarne har befolkningen nu igångsatt en allmän vargjakt.

*

Efter fotografi.

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre, Skim-Gby.

DEN FRÅN FÖRENTA STATERNA UTVISADE SOVJETAMBASSADEN. (Se närmast föregående n:r).
Ambassadören *Ludwig Martens* (X) med sin sekreterare *Gregory Weinstein* och dennes moder.

Vi återgåvo i föreg. n:r några bilder med anledning av den från Förenta staterna utvisade sovjetambassadens ankomst till Göteborg och avresa därifrån. Till dessa bilder foga vi för dagen en bild från ambassadens avresa från New York med dess chef *Ludwig Martens*, en av den ryska bolschevikrörelsens förgrundsgestalter. Den stora ambassaden gjorde resan över Atlanten på första klass. Alla resekostnader bestredos av West Side Bank i Chicago, där ambassadmedlemmarne under Amerikavistelsen hade sina penningmedel placerade.

LETTLANDS GLÄDJE OCH TACKSAMHET ÖVER ERKÄNNANDET

Efter fotografi. Kliché: Kem. A.-B. Bengt Nilveparre, Sthlm.—Gbg.
DEN LETTISKA KONSTITUERANDE FÖRSAMLINGENS FÄSTSAMMANTRÄDE med anledning av Lettlands erkännande de jure. Församlingspresidenten talar; t. v. de utländska sändebuden; t. h. de lettiska ministrarne. Märk även Sveriges flagga.

Av de nybildade baltiska småstaterna hava *Letland* och *Estland* de jure erkänts av ententemakterna liksom även av Tyskland, Polen och de tre skandinaviska länderna. Den sålunda

vunna bekräftelsen på statlig självständighet har i de båda landen givit anledning till stora patriotiska demonstrationer.

Efter fotografi. Kliché: Kem. A.-B. Bengt Nilveparre, Sthlm.—Gbg.
DET STORA DEMONSTRATIONSTÅGET TILL DE ERKÄNNANDE MAKTERNA. Framför italienska ministerhotellet.

Den nordiska rättsvetenskapen har drabbats av kungssorg. Under ett tillfälligt besök i Kristiania har norska sändebudet i Stockholm, förutvarande statsministern, f. d. professorn i lagfarenhet vid Frederiks-universitet, juris och fil. doktorn *Georg Francis Hagerup* d. 8 febr. avlidit.

Född i Horten den 22 januari 1853 dimitterades Hagerup år 1870 från Trondjems katedralskola till Kristiania universitet som en synnerligen löftesrik alumn. Sina första studieår tillbragte han i den medicinska fakulteten, men övergick på våren 1874 till den juridiska, inom vilken han år 1876 avlade ämbetsexamen och till vars prydnader han snart skulle komma att räknas. Efter ytterligare juridiska studier vid universiteten i München och Leipzig under lärare sådana som Maurer och Brinz, Windscheid och Einding och efter att även ha besökt Paris tjänstgjorde han någon tid vid en underdomstol och blev där efter år 1879 universitetsstipendiat samt 1885 juris doktor på en avhandling "Om tradition". Sam-

Efter fotografi. Kliche: Göss, Gbg.
G. F. HAGERUP. Jur. och Fil. D.r. — Norges Envoyé extraordinaire och Ministre plénipotentiaire vid Svenska Hovet sedan 1916. F. 1853. † 8 Februari.

fessor i lagfarenhet vid det norska universitetet. I sitt juridiska tänkande var han starkt påverkad av tysk rättsvetenskap, mindre däremot av fransk och engelsk, och i sin berömda installationsföreläsning, "Några ord om den nyare rättsvetenskapens karaktär", trädde han i direkt opposition mot den norske storman på juridikens område, som behärskat den föregående mansåldern, A. M. Schweigaard, den förmodligen skarpaste kritiker av tysk förforskning och tysk filosofi, som Norden hittills frambragt. Mot Schweigaards analytiskt-deskriptiva metod ställde Hagerup den konstruktivt-dogmatiska. Han var icke historiker, men hade en klar förståelse av det förblivande värdet av det framsteg den historiska skolan betecknade, samtidigt med, att han gjorde gällande, att den historiska sidan icke vore den enda, från vilken rättsmaterialet borde betraktas, i det att den fullständiga vetenskapliga insikten också krävde ett påvisande av dettas eget inre samman-

hang. För att fullt fylla sin uppgift måste enligt hans uppfattning rättsvetenskapen just beträda den väg, för vilken Schweigaard vartnat, och betrakta rättsreglerna i sitt begreppslika och systematiska sammanhang. Han var visserligen en beundrare av Jhering, men icke blind för ensidigheterna i dennes riktning. Att låta den juridiska analysen och begreppsbildningen avlösas av en exklusiv undersökning av de motiv eller intressen, som leda till uppställande av rättsreglerna, skulle enligt hans mening ha varit förfelat. I en av sina sista "allmänna" avhandlingar upptog han den moderna fri-rättsrörelsen till historisk diskussion.

Som skriftställare kom Hagerup snart att stå främst i raden av nordiska jurister. Han utgick från privaträtten, vartill han bidrog med monografier över obligations-, handels- och sakrättsliga ämnen, ("Köp och försäljning", "Den norska panträtten"), behandlade i omfångsrika verk den nya norska civil- och kriminalprocessen, vidare straffrättens allmänna del och

Foto. Bahm, Stlm. Kliche: Benzl Silberparre.
M. HENRI SCHREIBER. Schweiz nye minister vid Sv. Hovet. — Text å sid. 334.

Efter fotografi. Kliche: Benzl Silberparre.
ALI CHEVKI BEJ. Turklets nye minister vid Svenska Hovet. — Text å sid. 334.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

S. D. A. HERMELIN.
[Friherre. Överste. — Stock-
holm. 63 år 8 febr.*

P. R. HASSELROT.
Generalmajor. — Linköping.
60 år 20 febr.*

S. J. H. ZETTERSTRAND.
Överste. — Strängnäs.
60 år 22 febr.*

O. E. LYBECK.
Kommandörkapten. — Stock-
holm. 50 år 19 febr.*

C. V. A. SJÖGREN.
Stadsläkare. — Kalmar.
60 år 3 febr.*

G. K. GERLE.
Folkskollärare. — Norrtälje.
60 år 26 jan.*

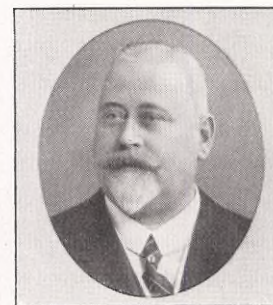
J. L. BAGER-SJÖGREN.
Folkskoleinspektör. — Norr-
köping. 55 år 20 febr.*

S. I. KOCH.
Borgmästare. — Falköping.
50 år 23 febr.*

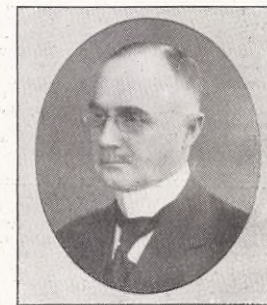
A. H. BAGER.
Direktör. — Malmö.
65 år 19 febr.*

E. LARSSON.
Bruksägare. — Thorskog.
50 år 21 Febr.*

C. L. KORNERUP.
Direktör. — Stockholm.
50 år 19 febr.*

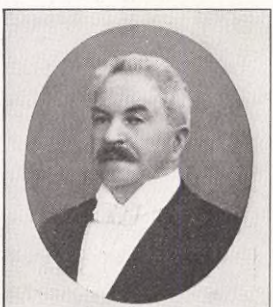

N. F. KALÉN.
Disponent. — Bränds Bruk.
50 år 1 febr.

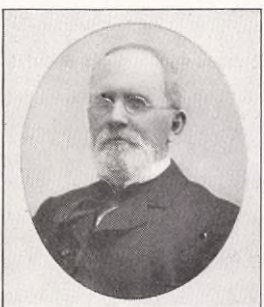

A. C. E. STRIDSBERG †.
F. d. Läroverksadjunkt.
Stockholm. F. 1831. † 30 jan.*

Kilich: Kem. A.-B. Bengt SJÖqvistsparre, Sthlm—Gbg.

A. J. ANDERSSON †.
Godsägare. — Ödeshög.
F. 1840. † 6 febr.*

K. E. SUNDBLAD †.
Godsägare. — Bärgsäter.
F. 1843. † 27 jan.*

K. S. BEHM †.
Prakt. Läkare — Stockholm.
F. 1861. † 5 febr.*

* Data å nästa sida.

(TILLHÖR VECKANS PORTRÄTTGALLERI.)

SVEN HERMELIN. Ujtn. v. Söderm. reg. 76, v. Livreg. drag. 77, anst. h. arfurstarne, hertigarne av Skåne o. Södermanland 93, ord. öf. h. kronprinsen 93-96, major v. Skån. husarreg. 04, öv. Ijtn. där 07-11, öfverste i 1sta Améfördeln. res. befäl 11. Har inlagt synnerlig förtjänst om den svenska idrottsrörelsen o. med storkraft verkat för lämpliga platser f. sund idrotts bedrivande; det är sålunda till stor del hans arbete som resulterat i Idrottsparken, Östermalms idrottsplats, Lindarängens kapp-löpningsbana o. slutligen den svenska idroten stolthet: Stadion i Stockh. Inom själva idrottsrörelsen har han personligen medverkat såsom en ledande kraft, så vid Nordiska Spelen, Svenska Spelen o. Olympiska Spelen. Led. av Krigsvet.-akad.

PEHR HASSELROT. Ujtn. v. Kronob. reg. 80, löjtn. v. Gen.-staben 90, öv. Ijtn. där 03, öfverste o. chef f. Västm. reg. 06-14, generalmajor o. chef f. II Arméfördeln. sdn 14. Led. av Krigsvet.-akad. 98, sekr. där 03-06, red. av dess tidskr. 04-15. Lär. f. kronprinsen 01-02; chef f. taktiska kursen 12-14. Ordf. i Västm. skytteförb. 08-15.

SETH ZETTERSTRAND. Ujtn. v. Livreg. gren. kår 82, Ijtn. v. Gen.-staben 85, öv. Ijtn. där 06, transp. t. Södermanl. reg. 09, öfverste o. chef f. sist. reg. sdn 10.

OTTO LYBECK. Ujtn. v. Flott. 52, komm.-kapt. 2. gr. 15, I. gr. 17 Tj.-g. i Marinstaben 1900-04 o. 08-15; attaché v. ryska sjöstridskrafterna i Ostasien under rysk-jap. kriget 04, marinatt. i Petersb. 07-11; delst. i skiljed. i komm. i Haag o. Berlin 17, I Köpenh. 18. Chef f. Sjööfsv. kommandoexped. sdn 18. Sekr. i försvarsutsk. 14, materia sakkunn. 17, avlöns-sakkunn. 19. Lär. v. Sjökr. gshögsk. 06-17 o. v. Krig.-högsk. 08-12.

CARL SJÖGREN. Stud. 80, med. lic. 93, andre stadsläk. i Kalmar sdn 94. GABRIEL GERLE. Folkskollär.-ex. 84. Lär. 84, i Norrtälje sdn 93. Ordf. i Norrt.-kretsen av Sv. allm. folkskol. är. fören., styr. led. i föreläs. anst. På sin tid v. ordf. i Skaftö komm.-st. i Norrtälje; stadsfullm. 1900-19, senare. är ordf.; ordf. i drätselk. 01-08, led. av skolråd, styr. led. i sam-skolan, ordf. i styr. f. tekn. aftonskolan, dess förestånd.; ordf. i styr. f. folkbibliot.

JOHAN BAGER-SJÖGREN. Stud. 84, fil. dr. 93, docent i teoret. fil. s. å. i Uppsala 94-99, i Lund 99-02, förestånd. f. teoret. provårskursen i Uppsala 99, i Lund 99-01 folkskoleinspektör i Lunds stift 99, i Norrköping sedan 01. Led. av 1:a dövstumskoleledst. styr. o. nmd sdn 16, insp. f. Norrk. högre folkskolor sdn 19, ordf. i Linköp. småskolesemin. sdn 20. Ordf. i styrelserna f. Norrk. stadsbibl., museum, arb.-inst.; ordf. i styr. f. Städernas folkskollinsp. förbund; verkst. dir. i styr. f. Norrk. sinnesslöanst. o. arbstugor, styr.-led. i lär.-fören. Fröbelinst. m. fl. huvudman o. revisor i spar-banken. K. Mts ombud v. Internat. kongresser rör. folkundervisn. o. skolvägen. Utg. ett flertal skrifter.

SIGURD KOCH. Stud. 91, hovr.-ex. 94, borgmäst. i Falköping sdn 03. Styr.-led. i Skarab. e. bank sdn 01, i Falk. sparb. sdn 09.

HARALD BAGER. Stud. 75, inneh. av firman Harald Bager i Malmö, etabl. 83. Led. av folksk. styr. 83, v. ordf. 18; kyrkoråd 83, kyrkovård 87, ordf. i ekonomiennd sdn 12, i skolornas byggn.-nmd sdn s. å. led. av hälsov.-nmd 99-11. Styr.-led. o. ordf. i Malmö gymn. o. fäktklubb 78-83, ordf. i Landskr. bryggeri-a.-b. 84-91; v. ordf. i Malmö nya ångb.-a.-b. huvudred. sdn 93, styr.-led. i pant a.-b. sdn 91; ordf. i Manufaktur a.-b. sdn 99, i spritfön. a.-b. 16-18, i sjömanshemmet sdn. 06; v. ordf. i K. dir. f. Malmö asyl sdn 04, i sjuksköt.-hemmet sdn 07.

ESKIL LARSSON. Inneh. av firman P. Larsson, Thorskogsg. bruk, etabl. 67, sedan 12. Ordf. el. v. ordf. i komm.-st. 05-10, landstingsman 04-07.

CHRISTIAN LUDVIG KORNERUP. F. i Köpenhamn, kom t. Sverige 99, svensk medborg. 05. Verkst. dir. i A.-B. Heyman & Olesen i Stockholm, styr.-ordf. sdn 19; ordf. i Sv. leverantörsförb. av möbler, material sdn 20. Har varit synnerligen verksam inom den svenska idrottsrörelsen, m. å. ärkskilt intresse f. fotbollssporten. En av stift. av Sv. bollspelsförb. o. dess v. ordf. 02-05, ordf. i Sv. fotbollsförb. 05-08, stånd. led. av förb.-styr. sdn 18; ordf. i Olymp. spelens fotb.-komm. 12, sv. fotb.-förb. ombud v. ett flertal utl. kongresser; president v. fotb.-kongr. i Stockh. 12; har varit domare i mer än 150 fotb.-matcher i Sverige 02-07. Led. av Riksförb. öfverstyr. 05-20, av dess förvaltn.-utsk. samma tid; Riksförb. sekr. 06-20, skattmäst. 11-12, sekr. i Riksförb. sekreta utsk. 11-20; led. av Riksförb. idrottsplatskomm., av Sv. Olymp. komm., ordf. i hockeyclubben i Stockh. 09.

FREDRIK KALÉN. Utex. fr. Falu bergsskola 96, anst. v. olika bruk 86-10; sdn sistn. år disp. o. verkst. dir. f. Brenäs bruk; styr.-ordf. där o. i a.-b. Norrköpings elektrod. Kommunaln.

Axel STRIDBERG f. Stud. 51, teor. teol. ex. 56, fil. kand. 63, v. koll. i Jakob 64, adj. i Nya elem.-skolan i Stockh. 65-02; jämväl lär. v. Stocah lyceum o. senare v. Stockh. Ateneum. Framstående lär. i latin.

ANDERS JOHAN ANDERSSON f. Egnade sitt från unga år åt jordbrukskötsel o. uppved jordbruket vid sina egendomar Ornsås o. Sjöstorp t. anmärkningsvärt hög kultur. Vid sidan härav hade han även betydande intressen f. industriell verksamhet. Mångårig styr.-led. i Vadstena-Ödeshögs järnväg, verkst. dir. o. styr. ordf. i Sydsv. kredit-a.-b. avd.-kontor i Ödeshög. Landstingsman under 30 år.

EMIL SUNDBLAD f. Stud. 63, utex. fr. Uttuna lantbr.-inst. 76, arrend. av Bärgeåter 78, dess ägare sdn 05. V. ordf. i komm.-st. 81-94 (utom 89) ordf. 94-98; nämndeman 80-83, led. av komm.-nmd 81-84, ordf. i slöjdskolekomm. 84, led. av kyrkoråd 93-20. Styr.-led. i sockenbibl. sdn 80-talet, mångårig ordf. o. ägnade detsamma sitt stora intresse.

KARL BEHM f. Stud. 81, med. lic. 91, prakt. läk. i Stockh, sdn 92.

Forts. fr. sid. 328.

intelligentaste sätt tillvaratagen. Redan i sin entré vid den rikt kommenterade uppdelningscenen av riket betonar Lars Hansson det svaga, det villrådiga och nästan barnsligt skrytsamma i kung Lears natur. Intrycket fixeras i den geniala scen, där vanvördnaden mot konungen börjar taga sig uttryck, och denne, uppvaknande inför sin förnedring, undrande utbrister: "Är det någon här som känner mig? — Nej, detta är ej Lear. Går han så? Talar han så? Var äro hans ögon?" — Här begynna sorgespelet-kvalen. Under ständiga slitningar mellan förtvivlan och resignation föres slutkampen om hans förstånd, vars låga aldrig stark och lysande, flämtar svagare och svagare. Hans sargade hjärta brister slutligen med det sista och enda hjärta, som älskat honom, hans oförskyllt försökjunta yngsta dotters, Cordelia.

Av största intresse i denna föreställning blev samspelet mellan den sceniska apparaten och karaktärsskådespelet. Man kan förutsätta att Shakespears Kung Lear-gestalt är storslagen nog att komma till sin rätt i varje ålder. Men visst är att densamma i Lorensbergsteaterns inscensättning under dr. Lindbergs regi med hr. K. Ström som konstnärlig rådgivare vunnit ett betydande skönhetsvärde mer. Mot denna bakgrund av ekande scenbilder,

av ondska, ödslighet och elementernas raseri framstår Kung Lears grånade, bräckliga skepnad med något av biblisk klarhet och monumentalitet.

Huvudintresset fängslades hela aftonen med oförminskad styrka vid titelrollens innehavare. Av övriga medspelare, som lämnade ett varaktigare minne i respektive roller må nämnas hr Gabriel Ålv som narren, hr Georg Blickberg som den ädle greven av Kent, hr Karl Ström som greven av Gloster samt fru Yarin Molander som Lears förskjutna dotter Cordelia — tragediens enda ljusa och försonande moment.

Aftonen blev för Lorensbergsteatern en lysande seger. I en till stormande ovationer stigande bifallsyttring adresserade sig publiken starka erkännsla främst till hr Lars Hansson och dr. Per Lindberg för en ur alla synpunkter stor och värderik teaterkväll

Forts. fr. sid. 332.

viktiga kapitel ur den speciella. Som kriminalist anslöt han sig till den internationella kriminalistföreningen och införde som justitieminister villkorlig dom i Norges strafflag. Slutligen var han en högt ansedd medlem i Institut de droit international och nedlade sina sista krafter på att å folkförbundssamlingen i Genève föra till seger det förslag till internationell domstol, som framför allt skall föra hans namn till eftervärlden. Man förstår av denna korta uppräkn. vad Hagerup betydtt som jurist. I universalitet erinrar han om Anders Sandøe Ørsted; av hans samtida förmäde endast Bernhard Getz mäta sig med och väl överträffa honom: Hagerup saknade vännens genomträngande skarpsinne och finkänsliga logiska skärpa, hade ej heller dennes originalitet, men stod dock värdigt vid Getz sida som väckare och vägledare.

Vi ha här huvudsakligen uppehållit oss vid Hagerups gärning som jurist. Vad han utträtt som statsman och diplomat, ehuru stort även det, förmår icke mäta sig med vad han utträtt för rättsvetenskapen. Justitieminister i Emil Stangs andra ministär och två gånger statsminister visade han i gärning sin årliga unionsvänlighet och sedan brytningen mellan Sverige och Norge 1905 blivit ohjälplig, arbetade han som sändebud i Köpenhamn och Stockholm outröttligt för det nordiska samförståndets återupprättande och stärkande. Sverige och Danmark deltaga med Norge i sorgen över förlusten av en av dess yppersta söner.

Till bild å sid. 332.

Den sedan mer än ett år nedlagda Turkiska beskickningen i Stockholm har nu återupprättats och det nya sändebudet Chevki bej anlände hit den 6 februari från Konstantinopel via Köpenhamn där han även är ackrediterad. I hans sällskap befann sig legationsssekreteraren Moukili bej, som förlut varit anställd här och är fullt mäktigt vårt språk.

Den nya ministern har bortset från något års resor i Europa tillbragt hela sitt liv i Konstantinopel. Sin diplomatiska karriär har han gjort inom Turkiska utrikesdepartementet, där han senast under en följd av år varit avdelningschef. Det är första gången han besöker vår huvudstad, där han emellertid nu blir bofast i det representationsplikterna i Köpenhamn komma att skötas härifrån.

Nyutnämnde turkiska ministern i Stockholm Ali Chevki bej och nyutnämnde schweiziske ministern M. Henri Schreier mottogos den 8 februari i högtidlig audiens av konungen för överlämnande av sina kreditivbrev. De båda ministrarne avhämtades i tur och ordning i sjuhlagsvagnen och föreställdes för konungen av introduktören för främmande sändebud, hovmarskalken, greve Adam Lewenhaupt.

MEDDELANDE
till H. 8. D:s Medarbetare.
Skönlitterära bidrag,
vilka städse i tur och ordning snarast granskas,
HONORERAS OMEDELBART EFTER AN-
TAGANDE eller returneras i motsatt fall däreft!
20 öre porto åtföljt manuskript :: :: :: ::
BLIV MEDARBETARE I HVAR 8 DAG
Redaktionen.

Forts. fr. sid. 325.

holms och Uppsala studentkårers samt Värmlands nations standar, och därtill togo de inbjudna plats. Bland dessa märktes den hänsovne skaldens anhöriga, riksmarskalken, kommitterade för bystens tillkomst, medlemmar av Sveriges författareförening, studentdeputationerna m. fl.

Den högtidliga akten inleddes med sång av Stockholms studentsångarförbund under musikdirektör Einar Ralfs ledning varefter Svenska Akademiens sekreterare doktor Erik Axel Karlfeldt höll högtidstalet och bjöd täckelset falla. Så utfördes åter sång av studentsångarförbundet varefter vid bystens fot nedlades kransar, bland annat från Sveriges författareförening en större lagerkrans med blå, guldfransade band, från Stockholms studenter en stor krans av järnek med gröna, guldfransade band, från Uppsala studentkår och Värmlands nation i Uppsala samt talrika andra korporationer. Kommittéer för monumentets resande nedlade en jättekrans av lager och idegran, prydd med en lyra av murgröna med förgyllda strängar och blågula, guldfransade band.

Så länge det var ljus drog en jämn tät ström av människor den långa vägen ut till Djurgårdsbrunn för att taga det resta minnesmärket i betraktande.

*

Till bild å sid. 325.

Den berömde danske historikern *professor Tr. Fr. Troels-Lund* avled den 12 febr. i Köpenhamn, 80 år gammal. Sin berömmelse vann den bortgångne förnämligast genom det mäktiga historiska verk han skapade i det 14 band starka arbetet "Dagligt Liv i Norden i Slutningen af det 16:e Aarhundrede", vilket genom sitt populära, medryckande framställningssätt fann otaliga läsare i det egna landet liksom en vidsträckt läsekrets även i de övriga nordiska länderna.

Vid professor Troels-Lunds 80-årsjubileum den 5 sistlidne sept. återgav H. 8. D. jubilarens porträtt med biografii, till vilken vi hänvisa (årg. XXI: 49).

*

Chefen för ryska handelsdelegationen i Sverige, Michailovitsch Kersjentsev, anlände den 12 febr. tillsammans med sin fru, Elena Kersjenseva, kansli-
chefen Vladimir Osjmjanskij och ytterligare några ledsagare till Stockholm. Med de nu anlända medlemmarne är härvarande ryska handelsdelegation i det närmaste fulltalig.

I en intervju har Kersjentsev kategoriskt förnekat, att sovjetregeringen skulle umgås med några krigiska planer, och försäkrat att hela dess intresse i stället är inriktat på energiska åtgärder för Rysslands ekonomiska återställande framför allt medels knytande av livliga handelsförbindelser med Västeuropa, särskilt med Sverige. Ryssland är villigt placera betydande beställningar i Sverige och önskar, ifråga om exporten av skogsprodukter, uppnå samförstånd med representanter för den svenska skogshanteringen för ett

tillvaratagande av gemensamma ekonomiska intressen. Slutligen har Kersjentsev velat göra vederligt, att sovjetregeringen är beredd att på vissa villkor utlämna koncessioner, för vilkas delvisa exploaterande svenskt intresse torde kunna påräknas.

*

Forts. fr. sid. 326.

bättrades av hans efterträdare, vilket icke hindrade att Kronborg d. 6 sept. 1658 genom Gustaf Wrangels förslagenhet och kommandanten Beenfeldts feghet föll i svenskarnes händer. Genom freden i Köpenhamn 1660 återlämnades fästningen till danskare, men dess nedgångstid hade definitivt börjat. Den ägde inga ärorika minnen, ägnades därför föga omvårdnad och lämnades att långsamt förfalla. År 1728 underkastades till sist slottsbyggnaden en reparation, så otillräcklig emellertid, att 20 år senare en del av slottet störtade fullständigt samman. Efter denna katastrof, underkastades byggnaden, vilken nu tjänstgjorde som kasärn för den på platsen förlagda garnisonen, en grundlig reparation och sattes i fullgott skick. Det kan nämnas att det var till Kronborg drottning Caroline Mathilde fördes efter hovrevolutionen i jan. 1772 under det att hennes älskare Struensee intill sin avrättning satt fången i kastelet i Köpenhamn.

Liksom tidigare under kriget mot svenskarne svek fästningen Kronborg danskarnes förväntningar, när det i mars 1801 gällde att hindra den engelska flottan att löpa in i Öresund och nå fram till Köpenhamn. Fästningen var vid detta tillfälle fullständigt maktlös och kom ej heller framdeles att spela någon roll i landets försvar. De yttre fästningsverken slopades efter hand och fingo lämna plats för de i samband med Hälsingörs hamnutvidning stående anläggningarne.

Under en följd av år har i Kronborgs slott varit inrymd en skola för kornettelever och rekryter. Denna skall nu flyttas till annan plats och hela byggnaden tagas i anspråk för ett museum. Enligt traditionen vilar nere i slotts-kassematernas (de underjordiska gångarne) Holger Danske för att vakna till nytt liv och rädda Danmark den dag det är i fara. Kanske drager han dock sina färde samtidigt med militären. Krigens tid är förbi och fästningen Kronborg, ursprungligen helt säkert tänkt som en utmaning mot Sverige, har upphört att existera. Det är att hoppas, att slottet skall få större betydelse som museum än det haft som fästning.

Aage Heinberg.

Pressfoto.

MICHAILOVITSCH KERSJENTSEV. Kliché: Göss, Ösp.
 Chef för Sovjets handelsdelegation som f. n. besöker Sverige för att inleda affärsförbindelser.

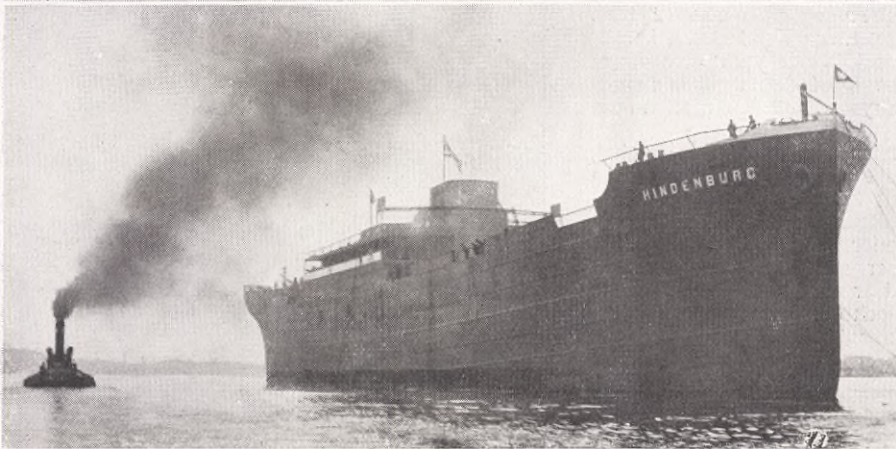
Yrkes- och Amatörfotografer

äro välkomna med

nya, vältagna landskaps-
 eller genrebilder - - -

lämpliga för vare sig den stora bilden å omslaget
 eller för den mindre vignetten å varje häftes
 första sida. — Ersättning vid antagande. - - -

Efter fotografier.

Klubb: Kem. A.-B. Besat. Silfversparre, Sthm—Gbg.

EN 12,000 TON ÅNGARE BESTÄLLD AV STINNES LÖPER AV STAPBLN Å VULKAN-VARVET I BREMEN OCH ERHALLER NAMNET "GENERALFELDMARSCHALL VON HINDENBURG", Överst: Generalfältmarskalk von Hindenburg (1) som förrättade dopet, hans son kapten von Hindenburg (2) och Hugo Stinnes, Tysklands industriförbund (3), vid ankomsten till Bremen — Därunder: Stapellöppningen den 8 februari.

En 12,000 tons ångare, byggd för den tyska industriförbundet Stinnesräkning, har i dagarna sjösatts vid Vulkanvarvet i Bremen. Generalfältmarskalk von Hindenburg, efter vilken ångaren uppkallats, var närvarande vid stapellöppningen.

Fältmarskalken, som är hedersborgare i staden, fick ett utomordentligt hjärtligt mottagande av befolkningen.

INNEHÅLL: Kansliordet Jöns Franzén (biografi och hetsid-portr.) — Skand. lämedelskom. i Kristiania. — Kronborgs slott. — Norska sändebudet vid Svenska Hovet prof. G. F. Hagerup †. — Schweiz och Turkiets nya ministrar vid Svenska Hovet. — Polske presidenten Pilsudski i Paris. — Tyske utrikesministern Walter Simons. — Frödingsmonumentet på Djurgården avtäckt. — Märkliga teaterpremiärer i Stockholm och Göteborg. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd. För berättelser och historietter gäller ovidnerligt förbud.